• دوشنبه ۱۰ فروردین ۱۴۰۵ • ۱۰ شوال ۱۴۴۷ • ۳۰ مارس ۲۰۲۶ • سال سی‌ودوم • شماره ۸۹۸۹ • ۴ صفحه • قیمت در سراسر کشور: ۱۰۰۰۰ تومان

ایران

از میدان‌های ایران تا خیابان‌های آمریکا

صدای خیابان

حمایت از مدافعان میهن در ایران
اعتراض به سیاست‌بازان در آمریکا

سومین دور از تظاهرات «نه به پادشاه» در آمریکا (بوستون) | عکس: Getty Images

از میدان‌های ایران تا خیابان‌های آمریکا

صدای خیابان

«خشم حماسی»؛ این عنوان شاید پیش از اینکه نام گذاری عملیات نظامی احمقانه دونالد ترامپ علیه ایران باشد، بیانگر فضای داخلی آمریکاست. خشمی که مردم این کشور را در سراسر آمریکا به خیابان ها کشانده است تا به حاکم کاخ سفید یادآوری کنند سیاست های او به جای تأمین منافع آمریکایی ها در خدمت لابی های صهیونیستی قرار دارد؛ چیزی که در ایالات متحده و سیاست بین الملل «اول اسرائیل» لقب گرفته است. از روز شنبه میلیون‌ها نفر در بیش از ۳۳۰۰ شهر آمریکا در اعتراض به جنگ افروزی‌های بی پایان ترامپ و باند جنگ طلب کاخ سفید دست به راهپیمایی اعتراضی زدند. تجمعاتی که به نظر می رسد در آغاز راه بوده و قرار است در روزهای آینده نیز ادامه پیدا کند، چراکه جنگ بی منطق ترامپ باعث ایجاد مشکلات گسترده برای آمریکایی ها و جهان شده است.

به گزارش «ایران» رئیس جمهوری متکبر آمریکا، اقتصاد و سیاست خارجی را گروگان بنیامین نتانیاهو کرده و قدم در راهی گذاشته است که جز هزینه تراشی برای آمریکایی ها و بی اعتبار کردن تصویر ایالات متحده، دستاورد دیگری برای ترامپ به ارمغان نخواهد گذاشت. این اتفاق کاملاً مغایر با سیاست و شعار انتخاباتی ترامپ یعنی «اول آمریکا» محسوب می شود و برای مردم این کشور غیرقابل تحمل است. واشنگتن پست گزارش داده، معترضان در سراسر ۵۰ ایالت آمریکا برای جنبش «نه به پادشاه» خیابان‌ها را پر کردند، جنبشی که خود را به عنوان مخالفت با حاکمان اقتدارگرا در کاخ سفید معرفی می کند. معترضان در هزاران تجمع، خیابان‌ها و میادین شهرهای مختلف ایالات متحده را پر کردند. این سومین تظاهرات از سلسله تظاهرات سراسری تحت عنوان «نه به پادشاه» است. معترضان با در دست داشتن پلاکاردها و شعارهایی درباره مسائلی مانند اخراج گسترده، محدودیت‌های رأی‌گیری، حمله به تنوع نژادی و دو موضوع جدید و ناگهانی، یعنی جنگ در ایران و افزایش شدید قیمت بنزین ناشی از آن، به خیابان‌ها آمدند تا ترامپ و بسیاری از برنامه‌های او در دوره دوم ریاست جمهوری‌اش را محکوم کنند. ائتلاف گروه‌های برگزارکننده این تجمعات انتظار دارند که موج اعتراضات در این آخر هفته رکوردشکنی کند. طبق آمار آنها، آخرین موج تجمعات سراسری در ماه اکتبر تقریباً ۸ میلیون نفر را به خود جذب کرد. واشنگتن پست در گزارش دیروز خود آورده است، این واکنش شدید مردمی در حالی صورت می گیرد که میزان محبوبیت ترامپ به پایین‌ترین حد خود رسیده است و حتی بخش‌های کلیدی پایگاه MAGA همبستگی خود را کنار گذاشته و ناامیدی‌های فزاینده‌ای را ابراز کرده‌اند. از جمله اعتراضات آنها این است که رئیس‌جمهوری که قول توقف جنگ‌ها را داده بود ، جنگ جدیدی را با ایران آغاز کرده است که تاکنون ۱۳ سرباز آمریکایی را کشته و صدها نفر دیگر را زخمی کرده است. عملیات خشم حماسی باعث افزایش قیمت بنزین شده است. مواد غذایی همچنان به شدت گران هستند. تعرفه‌های ترامپ هزینه خانه، ماشین، تلفن، تلویزیون، کفش ورزشی و ماشین ظرفشویی را افزایش داده است - این لیست همچنان ادامه دارد. تعطیلی دولت و صف‌های طولانی در فرودگاه محصول عملکرد دولتی است که در بن‌بست گرفتار شده است. بن بستی که ترامپ می خواهد با قمار بیشتر در میدان جنگ از آن خارج شود. با جدی تر شدن زمزمه اعزام تفنگداران و ملوانان آمریکایی برای عملیات زمینی در ایران، میزان نگرانی ها در ایالات متحده در حال افزایش است. طبق گزارش مرکز تحقیقات امور عمومی آسوشیتدپرس، در میان تمام آمریکایی‌ها ۶۲ درصد با استقرار نیروهای آمریکایی در ایران مخالفند. طبق خلاصه نظرسنجی «اگر ایالات متحده درگیر جنگی طولانی‌مدت در خاورمیانه شود که قول داده از آن اجتناب کند، خطر ناامیدی رأی‌دهندگانش را در طول سال انتخابات میان‌دوره‌ای به همراه خواهد داشت.» نیویورک تایمز هم در گزارش خود درباره تجمعات اعتراضی آمریکایی ها نوشت: دقیقاً یک ماه قبل، رئیس جمهوری ترامپ دستور اولین حملات هوایی آمریکا علیه ایران را صادر و درگیری‌ای را آغاز کرد که باعث افزایش شدید قیمت بنزین و نگرانی جمهوری‌خواهان شده است. این جنگ، نیروی محرکه اصلی در تجمعات روز شنبه بود که طبق گفته برگزارکنندگان «نه به پادشاه»، تقریباً ۸ میلیون نفر در آن شرکت کردند، اگرچه تخمین‌های آنها در برخی شهرها بالاتر از مقامات امنیت عمومی محلی بود. اما جنگ در خاورمیانه تنها مسأله‌ای نبود که ذهن دموکرات‌های ناامید را به خود مشغول کرده بود. همچنین چهره‌های مشهور سینما و موسیقی مانند رابرت دنیرو، جین فوندا و بروس اسپرینگستین در سومین اعتراضات گسترده ضد سیاست‌های ترامپ در سراسر ایالات متحده، شرکت کردند.

رابرت دنیرو در نیویورک به همراه کشیش آل شارپتون و دادستان لتیشیا جیمز، رهبری این اعتراض را بر عهده داشت. دنیرو در سخنرانی خود، این تجمعات را فریاد جمعی بزرگ خواند و افزود: «زمان آن رسیده که بگوییم نه به پادشاهی. زمان آن رسیده که بگوییم نه به دونالد ترامپ. دیگر کافی است. نه به ترامپ پادشاه، نه به جنگ‌های غیرضروری که منابع ما را می‌دزدد، سربازان ما را قربانی می‌کند و بی‌گناهان را می‌کشد. نه به رهبر فاسدی که خودش و دوستانش را غنی می‌کند. نه به گرفتن خدمات بهداشتی از آسیب‌پذیرترین همسایگان ما، نه به غذاهای غیرقابل‌تحمل، نه به انرژی گران، نه به مسکن غیرقابل‌تحمل و نه به تورم در بالاترین سطح خود از زمان شیوع کرونا. نه به تبهکارانی که لباس دولت را به تن دارند و همسایگان ما را در خیابان‌ها می‌کشند. ترامپ باید متوقف شود. او نمی‌تواند تمام کارهای فاجعه‌باری را که انجام داده است بدون همکاری کنگره و آدم‌های فاسد در دولت خود انجام دهد.»

جنبش جهانی ضد ترامپ

در سراسر اروپا هم مردم این قاره بعد از جنگ غیرقانونی رئیس جمهوری آمریکا علیه ایران و فشارهای ترامپ بر کشورهایشان، در خیابان‌ها دست به تجمع زدند. آنها با اشاره به پرونده مربوط به اپستین مجرم جنسی، اعتراض خود را به ترامپ و سیاست‌های جنگ طلبانه‌اش نشان دادند. واشنگتن پست نوشت: جنبش «نه به پادشاه» در سطح جهانی گسترش یافته است و در زمانی که بسیاری از جامعه بین‌المللی نگرانی خود را از تبدیل جنگ ترامپ به خونریزی گسترده‌تر ابراز کرده‌اند، حداقل در ۱۵ کشور دیگر نیز تظاهراتی برگزار شده است. معترضان روز شنبه در رم، پاریس، مادرید، آمستردام، سیدنی و توکیو و دیگر شهرهای بزرگ تجمع کردند.

در اسپانیا هزاران نفر از پایتخت‌نشینان این کشور اروپایی با شعار «نه به جنگ»، به جنگ تجاوزکارانه علیه ایران اعتراض کردند و «صلح» و پایان دادن به تنش در خاورمیانه را خواستار شدند. تارنمای «ال دیاریو» گزارش داد، در تظاهراتی که توسط مجمع بین‌المللی مادرید سازماندهی شده بود و در برخی از خیابان‌های اصلی پایتخت اسپانیا برگزار شد، تظاهرات کنندگان بنرهای متعددی حمل می‌کردند که روی بیشترآنها «نه به جنگ» نوشته شده بود. شرکت‌کنندگان در این تجمع، شعارهایی علیه جنگ در ایران و مداخله دونالد ترامپ رئیس جمهوری آمریکا و همچنین شعارهایی علیه فاشیست‌ها سر دادند.

ایرنه مونترو نماینده پارلمان اروپا از حزب پودموس اسپانیا با حضور در این تجمع اعتراضی، از دولت پدرو سانچز نخست وزیر اسپانیا خواست تا از سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) خارج شود و نیروهای آمریکایی پایگاه‌های اسپانیایی روتا (کادیز) و مورون د لا فرونترا (سویل) را ترک کنند.

وی هشدار داد: تا زمانی که ما در ناتو هستیم، چه بخواهیم چه نخواهیم، در حال جنگ هستیم؛ تا زمانی که نیروهای آمریکایی در پایگاه‌های اسپانیایی هستند، چه بخواهیم چه نخواهیم، در جنایات (دونالد) ترامپ و (بنیامین) نتانیاهو همدست هستیم.

عارف: از حمله مغول تا تجاوز آمریکایی-صهیونی، علم در ایران متوقف نشده است

معاون اول رئیس‌جمهور با محکومیت حمله به دانشگاه‌ها، تأکید کرد: دشمنان ایران امروز همان مسیری را می‌روند که مغول‌ها برای تعطیلی علم در ایران طی کردند، اما سنت ریشه‌دار علمی کشور هرگز متوقف نشده و نخواهد شد و مسیر پیشرفت علمی کشور با اتکا به توان داخلی و سرمایه انسانی ارزشمند، با قدرت ادامه خواهد یافت.

به گزارش ایرنا، «محمدرضا عارف» روز یکشنبه در ادامه پیگیری‌های مستمر دولت در شرایط جنگی، در تماس تلفنی با وزیر علوم، تحقیقات و فناوری، آخرین وضعیت دانشگاه‌ها و مراکز علمی کشور را بررسی و دستورات لازم را صادر کرد. وی در این گفت‌وگو حملات اخیر دشمن به برخی دانشگاه‌ها و مراکز علمی کشور را نشانه‌ای آشکار از دشمنی با علم، فناوری و پیشرفت ملت ایران دانست و با تأکید بر ضرورت ادامه مسیر توسعه علمی با قدرت بیشتر و لزوم بازگشایی هرچه سریع‌تر دانشگاه‌ها پس از تعطیلات نوروزی، یادآور شد: حفظ و تقویت سرمایه‌های انسانی، به‌ویژه اساتید و نخبگان، یک اولویت جدی است و لازم است برنامه‌ریزی ویژه‌ای برای تأمین معیشت اساتید، به‌خصوص اساتید جوان، صورت گیرد. معاون اول رئیس جمهور همچنین روز گذشته در حساب کاربری خود در شبکه ایکس در پیامی خطاب به رئیس جمهور متوهم آمریکا، نوشت: بله رژیم تغییر کرده، البته رژیم تنگه هرمز! رژیم تنگه هرمز دیگر مانند گذشته نخواهد بود؛ دولت مصمم است دستاورد میدان را به منفعت پایدار اقتصادی و امنیتی برای کشور تبدیل کند.

دولت کجاست و چکار می‌کند؟

روزنوشت جنگ(۱۳)

مرتضی گل‌پور
معاون سردبیر

امروز اولین و آخرین مسأله ایران، دفاع در برابر دشمنان متجاوز است. هر مسأله و هر موضوع دیگری غیر از دفاع همه‌جانبه مقابل متجاوزان، نه تنها در اولویت نیست، بلکه تا جای ممکن نباید طرح شود. این وضعیتی است که می‌توان آن را «بسیج ملی» نامید؛ به این معنی که امروز همه امکانات، ظرفیت‌ها، توانمندی‌ها، برنامه‌ریزی‌ها و اقدامات باید معطوف به این باشد که چطور از کشور در برابر حملات نظامی دشمنان دفاع و متجاوزان را عقوبت کنیم. در چنین وضعیتی، طبیعی است که اخبار مربوط به تجاوزات دشمن و درعین حال، اخبار مربوط به حملات دفاعی نیروهای مسلح در صدر رسانه‌ها باشد. امروز رسانه‌های داخلی رویکردهای خود را براساس اولویت‌های دفاعی کشور در برابر متجاوزان تنظیم کرده‌اند. برای همین، مهم‌ترین اخبار یا گزارش‌هایی که منتشر می‌شوند، یا خبر تجاوزات دشمنان است یا اخبار حملات تدافعی نیروهای مسلح ایران.

در مقابل، مخاطبان اخبار و گزارش‌های این رسانه‌ها نیز همین رویکرد را دنبال می‌کنند. در خانواده‌ها، میهمانی‌ها، دید و بازدیدها یا دورهمی‌های دوستان و حتی در گفت‌وگوهای تلفنی، موضوعاتی که بیش از هرچیز به میان می‌آید و درباره آن تبادل نظر می‌شود، اخبار جنگی است که به ما تحمیل شده است.

اخبار و گفت‌وگوهای مربوط به مسائل و سیاست داخلی که در شرایط عادی مطرح می‌شدند، تقریباً به‌طور کامل به حاشیه رفته‌اند. این هم هست که امروز در حوزه داخلی، حاشیه سیاسی یا بگومگویی میان جریان‌های سیاسی وجود ندارد که به موضوع گفت‌وگوی روزمره تبدیل شود. جریان‌های سیاسی در یک توافق نانوشته، اختلافات، بحث‌ها و گفت‌وگوهای رسانه‌ای خود را تعلیق کرده و همه هوش و حواس خود را به این داده‌اند که چطور می‌شود از کشور دفاع کرد.

وضع اخبار، گزارش‌ها و رویدادهای مربوط به دولت و اقدامات دولت هم چیزی شبیه به وضعیت سیاست داخلی است. البته دولت، به‌ویژه شخص رئیس جمهوری، معاون اول رئیس جمهور، وزرا یا استانداران دست‌بسته و منفعل نیستند. به‌تازگی رئیس جمهوری به همراه استاندار تهران از مراکز توزیع کالاهای اساسی بازدید کرد. پزشکیان پیش از این هم برنامه بازدیدهای سرزده از وزارتخانه‌ها را دنبال کرده بود. معاون اول رئیس جمهور هم برنامه‌های بازدید شبانه و روزانه از مراکز امدادی و درمانی یا گشت‌های امنیت یا تماس‌ها با مراکز غیرنظامی درگیر نبرد مانند دانشگاه‌هایی را که مورد تجاوز نظامی واقع شدند، دنبال می‌کند. دیروز وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی به استان سیستان و بلوچستان رفت تا نه فقط مسائل حوزه وزارت رفاه در این استان، بلکه سایر مسائل سیستان و بلوچستان در این شرایط را بررسی کند.

مجموعه این اخبار و رویدادها، نشان می‌دهد دولت درحال کار و فعالیت است، اما به اقتضای شرایط جنگی کشور که متجاوزان بر ما تحمیل کرده‌اند، اخبار و تحولات مربوط به صحنه‌های دفاع ما و تجاوزات دشمن، پژواک بیشتری دارد.

اما واقعا این گونه است که اقدامات دولت پژواک اندکی دارد؟ در این جنگ تحمیلی و دفاع تمام‌عیار مقابل دشمنان و متجاوزان، دولت دقیقاً در کجا ایستاده است؟ درست است که در میان دیگر اخبار مربوط به این جنگ تحمیلی، دفاع و جنگ، اخبار مربوط به اقدامات دولت اندک است یا اخبار مربوط به صحنه‌های نبرد توجه‌های بیشتری را به خود جلب می‌کند، اما اتفاقاً خود این مسأله نشان می‌دهد که «آفتاب آمد دلیل آفتاب» اگر از تعبیر آن شاعر نوگرا استفاده کنیم که می‌گفت «غیابت حضور قاطع اعجاز است»؛ در اینجا هم «کمتر دیده شدن اخبار دولت در میان اخبار، نشان‌دهنده حضور قاطع و مؤثر دولت، آن هم درست در میانه این دفاع تمام‌عیار است.» عموماً دولت‌ها وقتی مخاطب قرار می‌گیرند که در جایی مشکلی باشد. مثلاً اگر آبرسانی به شهر یا روستایی دچار مشکل شود، تقاضا از دولت برای رفع مشکل مطرح می‌شود. اگر برق ناحیه‌ای قطع شود، اگر آرد و نان به مقدار کافی در دسترس نباشد، اگر فروشگاه‌ها از اقلام مورد نیاز خانواده‌ها خالی باشد، اگر بیمارستان‌ها دچار کمبود تجهیزات و پرستار و پزشک شوند، بیشتر نام دولت تکرار می‌شود و همگان، البته به درستی و بحق، از دولت می‌خواهند این نواقص را جبران کند. در یک ماهی که از تجاوز تمام‌عیار دشمنان به هرچیز و هرجای این سرزمین سپری شده، نبوده یا بسیار کم بوده که کسی، رسانه‌ای یا جایی، دولت را مخاطب قرار دهد که «چرا فلان نقص را برطرف نکردید؟» وقتی چنین خبری منتشر نمی‌شود، وقتی پس از هر تجاوز به سرعت برای رفع خاموشی‌ها اقدام می‌شود یا کالاهای اساسی به وفور در فروشگاه‌ها و دارو به وفور در داروخانه‌ها هست، یعنی دولت دارد کار خود را به خوبی انجام می‌دهد. به عبارت دیگر، فروغ کمتر دولت در رسانه‌ها و اخبار، به نسبت اخبار و گزارش‌های جنگ تحمیلی، به معنای غیبت دولت در بحبوحه دفاع نیست، بلکه اتفاقاً به معنای این است که دولت دارد وظایف و مسئولیت‌های خود را در این دفاع ملی به خوبی ایفا می‌کند تا مردم و نیروهای مسلح، غیر از مسأله دفاع همه‌جانبه از کشور و دفع متجاوز، دغدغه و مسأله دیگری نداشته باشند.

هنگامی که کشوری مورد تجاوز دشمنان قرار می‌گیرد، پشت جبهه‌ها، درست به اندازه آنچه در جبهه‌ها درحال وقوع است، اهمیت دارد. این مسأله در تجاوز فعلی دو دشمن اسرائیلی-آمریکایی به ایران دارای اهمیت مضاعفی است. زیرا تجاوز نظامی، یک بخش از برنامه دشمنان بوده و بخش دیگر برنامه دشمنان، فروپاشی کشور از درون با ایجاد گسست در جامعه، ایجاد شکاف میان دولت و ملت بوده است. پایداری و فعالیت بی‌وقفه نهاد، ساختار و سازمان دولت، از تهران تا دورترین شهرها و روستاها، پادزهری مهم برای چنین نقشه شومی بوده است. به دیگر سخن، وقتی اخبار درباره دولت کمتر است، یعنی دغدغه و نگرانی درباره مسئولیت‌هایی که دولت برعهده دارد کمتر است، این مسئولیت‌ها به خوبی دنبال می‌شوند و همین باعث توجه و تمرکز بقیه بخش‌های کشور و مردم، صرفا به دفاع و تنبیه دشمنان می‌شود.

اساساً جنگ و اقتصاد از هم جدایی ناپذیرند. امروز دشمنان آمریکایی-اسرائیلی، به صورت روزانه هزینه‌های تجاوز به ایران را محاسبه می‌کنند، دفاع در برابر این تجاوز هم به دو گونه سلاح نیاز دارد؛ رزم و اقتصاد. برای همین مطابق قانون اساسی، رئیس سازمان برنامه و بودجه هم عضو شورای عالی امنیت ملی است. زیرا رئیس سازمان برنامه، با حضور در این شورا، هم باید هزینه‌های ناشی از تجاوز دشمن را برآورد کند، هم نیازهای مالی سازمان‌های دفاعی را محاسبه و تأمین کند و هم برنامه‌های لازم برای تاب‌آوری اقتصاد کشور در دوران دفاع را تهیه و اجرا کند.

امروز از سازمان برنامه و بودجه هم اخبار چندانی منتشر نمی‌شود؛ اما ما براساس تجربه دفاع مقدس هشت ساله و گزارش‌های تاریخی از مدیریت جنگ در آن سال‌ها، می‌دانیم که سازمان برنامه و بودجه و به تبع آن، عقل اقتصادی کشور، بخش مهمی از ماشین دفاعی کشور است.

به پرسش این نوشتار بازگردیم: «امروز دولت کجاست و دارد چه کار می‌کند؟» پاسخ این است: دولت در همین تداوم بی وقفه امور روزمره مردم است، دولت در همین ادامه زندگی عادی مردم است، این که با خیال راحت در پمپ‌بنزین‌ها باک خودروها را پر می‌کنیم، یعنی دولت دارد کارش را انجام می‌دهد، این که پس از موشکباران خانه‌های مسکونی، مردم بی جا شده ایرانی به دست دشمن، بی سرپناه نمی‌مانند، یعنی دولت در حال فعالیت است، این که با وجود تجاوزات گسترده جنگنده‌های دشمن، برق خانه‌های مردم قطع نشده است یعنی دولت دارد کار می‌کند، این که نانواها آرد دارند و نان پخت می‌کنند، این که استان‌های مسافرپذیر هیچ کمبودی در کالاهای اساسی ندارند، این که دارو در داروخانه‌ها هست و هزار «این که» دیگر، یعنی دولت هست. امروز دولت به گونه‌ای درحال فعالیت است که رزمندگان، فرماندهان و نیروهای دفاعی ما خیالشان از پشت جبهه و از آنچه در شهرها، خیابان‌ها و خانه‌ها می‌گذرد راحت است و دغدغه این را ندارند که اگر آنان درحال دفاع از میهن هستند، هم میهنان‌شان درگیری و نگرانی دیگری غیراز مقابله با تجاوز دشمن دارند. هرچند امروز با دشمنی روبه‌رو هستیم که جای جای این سرزمین را آماج تهاجم خود کرده است و همین باعث می‌شود که دیگر به دشواری بتوان جبهه و پشت جبهه را از هم تفکیک کرد.